

Posudek oponenta diplomové práce – Odpovědnost dopravce v mezinárodní přepravě zboží

Tématem předložené diplomové práce je Odpovědnost dopravce v mezinárodní přepravě zboží.

Kolega Jan Machek se ve své práci, která má rozsah 55 stran a jejíž rukopis byl uzavřen dne 21.11.2016, zabývá otázkami odpovědnosti při mezinárodní přepravě zboží, přičemž se zaměřuje na regulaci na úrovni mezinárodních smluv, resp. přímých norem.

Autor si tedy vybral téma velice aktuální, které je řešeno v oblasti akademické, ale má svůj význam i v právní praxi, a to zejména s ohledem na to, že české soudy se musejí s případy s mezinárodním prvkem ohledně odpovědnosti během přepravy stále častěji vypořádat.

Autor práci rozdělil do několika logických celků.

V první části se autor zabývá otázkou odpovědnosti v soukromém právu (str. 3) a její aplikací v oblasti přepravy (str. 4). Dále zde rozděluje metody úpravy na kolizní a přímou (str. 6).

V další části se pak autor zabývá mezinárodní silniční přepravou, kterou označuje za nejrychleji se rozvíjející přepravní obor (str. 8). Autor rozebírá Úmluvu CMR, kdy se podrobně zabývá mechanismem odpovědnosti dle této úmluvy a také limity odpovědnosti. Autor zmiňuje důležitou judikaturu českých soudů (např. 18). Dále se autor věnuje i jednotlivým liberačním důvodům podle Úmluvy CMR.

Následně se autor zabývá mezinárodní železniční přepravou a v rámci ní pak Úmluvou COTIF, konkrétně pak CIM. Nejprve se autor věnuje Úmluvě COTIF obecně, následně pak odpovědnosti dopravce. V rámci obecného pojednání lze ocenit autorův závěr na str. 26 ohledně možnosti smluvního rozšíření odpovědnosti dopravce na rozdíl od Úmluvy CMR.

V další části své diplomové práce se pak autor zabývá mezinárodní leteckou přepravou. Věnuje se nejprve Varšavské úmluvě (str. 33) a následně především Montrealské úmluvě, kdy se zaměřuje především na otázku odpovědnosti dopravce dle této úmluvy. Správně zde poukazuje na otázku určení výše náhrady škody a rozdíl oproti Úmluvě CMR (str. 37).

Následně se autor věnuje otázkám námořní přepravy, kdy se zabývá především Hamburskými a Rotterdamskými pravidly, kdy správně poukazuje na roli UNCITRAL v rámci legislativního procesu (str. 47).

V poslední části své diplomové práce se pak autor věnuje vnitrozemské vodní přepravě a v rámci ní pak především úpravě odpovědnosti dopravce dle Budapešťské úmluvy (Úmluva CMNI).

Při zpracování své diplomové práce prokázal autor dostatek teoretických znalostí, a to jak v oblasti mezinárodního práva soukromého, tak i oblasti obecných otázek práva deliktního a práva přepravy.

Co se týče jazykové a stylistické úrovně a úpravy práce, nemám výhrad. Taktéž výběr domácí literatury považuji za dostatečný. Jsem však toho názoru, že autor měl čerpat i z německy psané literatury.

Co bych však práci vytkl, je to, že autor se výše zmíněnými úmluvami a jejich právní úpravou vůbec nezabýval ve vztahu k vnitrostátní právní úpravě či evropskému právu. A dále bych vytkl i to, že se nevěnoval „vnitřním mezím úpravy“ předmětných přímých norem a v tomto kontextu také jejich vztahem k právu koliznímu.

V rámci obhajoby své diplomové práce by se autor měl vyjádřit ohledně srovnání úpravy odpovědnosti přepravce dle Úmluvy CMR a dle občanského zákoníku. Dále by měl autor vyslovit svůj názor ke vztahu Montrealské úmluvy a nařízení Řím II.

Práci doporučuji k obhajobě, a pokud bude úspěšně obhájena, tak navrhuji kvalifikační stupeň výborně.

V Praze dne 18.12.2016

Univerzita Karlova, Právnická fakulta, Katedra obchodního práva
JUDr. Jan Brodec, LL.M. Ph.D.